

52

8. gr.

9. apríl Kostnaður, sem leiðir af ákvæðum 6. gr., greiðist úr ríkissjóði. Að öðru leyti greiðist kostnaður vegna vinnumiðlunar samkvæmt lögum þessum að $\frac{2}{3}$ hlutum úr hlutaðeigandi sveitarsjóði og að $\frac{1}{3}$ hluta úr ríkissjóði.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum, settum samkvæmt þeim, varða sektum allt að kr. 10000.00 til ríkissjóðs, og skal fara með þau að hætti opinberra mála.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 41/1951, um vinnumiðlun, og lög nr. 57/1928, um atvinnuleysisskýrslur.

Gjört að Bessastöðum, 9. apríl 1956.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Steingrímur Steinþórsson.

53

L Ö G

9. apríl

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að staðfesta fyrir Íslands hönd samning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um félagslegt öryggi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að staðfesta fyrir Íslands hönd samning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um félagslegt öryggi, sem undirritaður var á fundi félagsmálaráðherra Norðurlanda í Kaupmannahöfn 15. september 1955 og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum.

2. gr.

Þegar samningur sá, er um ræðir í 1. gr., hefur verið staðfestur, skulu ákvæði hans hafa lagagildi hér á landi.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 9. apríl 1956.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Steingrímur Steinþórsson.

Fylgiskjal.

53

9. apríl

SAMNINGUR

**milli Íslands, Danmerkur, Finnlands,
Noregs og Svíþjóðar um félagslegt
öryggi.**

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, sem eru þeirrar skoðunar, að ríkisborgarar sérhvers samningsríkis eigi í öðru samningsríki að njóta í meginatriðum jafnréttis við þess ríkis borgara, að því er varðar löggjöf um félagslegt öryggi, vilja að þetta jafnrétti taki til allra þátta félagslegs öryggis, og eru þeirrar skoðunar, að jafnrétti þessu skuli komið á með sameiginlegum samningi milli ríkjanna,

eru ásáttar um eftirfarandi ákvæði:

I. HLUTI**Svið samningsins.****1. gr.**

Samningur þessi tekur til greiðslna, sem samkvæmt gildandi félagsmálalöggjöf á hverjum tíma eru inntar af hendi í hlutaðeigandi ríki, vegna elli, skertrar starfshæfni, veikinda, slysa og atvinnusjúkdóma, atvinnuleysis, meðgöngu og barnsburðar, svo og til barna, eftirlifenda og bágstaddra.

II. HLUTI**Ákvæði um einstaka þætti félagslegs öryggis.****I. KAFLI**

Greiðslur vegna skertrar starfshæfni, til eftirlifenda og vegna elli.

2. gr.

Ríkisborgarar samningsríkis eiga rétt á örorkulífeyri og viðbótargreiðslum í öðru samningsríkjanna með sömu skilyrðum

KONVENTION

**mellem Danmark, Finland, Island,
Norge og Sverige om social
tryghed.**

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som er af den opfattelse, at statsborgere fra et af de kontraherende lande i et andet af landene i princippet skal ligestilles med landets egne statsborgere med hensyn til lovgivningen om social tryghed, som ønsker, at denne ligestilling skal omfatte alle grene af social tryghed, og som er af den opfattelse, at denne ligestilling bør gennemføres ved en fælles overenskomst mellem landene,

er blevet enige om følgende bestemmelser:

AFSNIT I**Konventionens område.****Artikel 1.**

Denne konvention omfatter ydelser, som efter den i vedkommende land til enhver tid gældende sociale lovgivning og i forbindelse hermed stående bestemmelser udredes ved alderdom, nedsat erhvervsevne, sygdom, ulykkestilfælde og erhvervssygdomme, arbejdsløshed, svangerskab og fødsel samt til børn, efterlevende og trængende.

AFSNIT II**Bestemmelser for de enkelte grene af social tryghed.****KAPITEL I**

Ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende og ved alderdom.

Artikel 2.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som

53 og eftir sömu reglum og ríkisborgarar 9. apríl þess ríkis,

enda hafi sá, er hlut á að máli, dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a. m. k. fimm síðustu árin, áður en umsókn um örorkulífeyri er lögð fram, eða

hafi dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a. m. k. síðasta árið áður en umsókn um örorkulífeyri er lögð fram og hafi á þeim tíma a. m. k. eitt ár verið líkamlega og andlega fær um að inna af höndum venjulegt starf.

Ríkisborgarar hvers samningsríkis, sem eiga fast heimili í öðru ríkjanna, eiga rétt á gervilimum og öðrum hjálpartækjum svo og þátttöku í ráðstöfunum varðandi lækningar, þjálfun og vinnu, með sömu kjörum og eftir sömu reglum og ríkisborgarar síðarnefnda ríkisins.

3. gr.

Ríkisborgarar hvers samningsríkis eiga rétt á ekkjulífeyri ásamt viðbótargreiðslum og greiðslum til ekkna og ekkla með börn í öðru samningsríki með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis,

enda hafi hinn látni dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a. m. k. 5 síðustu árin, áður en hann lézt, eða notið örorkulífeyris, hvorutveggja með því skilyrði, að hinn eftirlifandi hafi átt heima í hlutaðeigandi ríki er andlátíð bar að, eða

að eftirlifandi maki hafi sjálfur dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a. m. k. 5 síðustu árin áður en umsókn um slíka greiðslu er lögð fram.

4. gr.

Ríkisborgarar hvers samningsríkis eiga rétt á ellilífeyri ásamt viðbótargreiðslum í öðru samningsríki með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis, enda hafi sá, er hlut á að máli, dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a. m. k. 5 síðustu árin, áður en umsókn um ellilífeyri er lögð fram.

Ef hlutaðeigandi maður fær greiðslur þær, sem um ræðir í 2. og 3. gr., í dvalarlandinu, flyzt hann án tillits til dvalar-

landets egne statsborgere berettiget til invaliderente med tillægssydelser,

såfremt pågældende har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst 5 år, umiddelbart før begæring om invaliderente fremsættes, eller

såfremt pågældende har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst 1 år, umiddelbart før begæring om invaliderente fremsættes, og under dette ophold i mindst 1 år har været fysisk og psykisk i stand til at udøve et normalt erhverv.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande, der har fast bopæl i et andet af landene, er på samme betingelser og efter samme regler som sidstnævnte lands egne statsborgere berettiget til proteser og andre hjælpemidler samt til at deltage i helbredelses-, optrænings- og erhvervsforanstaltninger.

Artikel 3.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere berettiget til enkepension med tillægssydelser og ydelser til enker og enkemænd med børn,

såfremt den afdøde har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst 5 år umiddelbart før dødsfaldet eller oppebar invaliderente, alt under forudsætning af, at den efterlevende ved dødsfaldet var bosat i det pågældende land, eller

såfremt den efterlevende ægtefælle selv har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst 5 år, umiddelbart før begæring om sådan ydelse fremsættes.

Artikel 4.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere berettiget til aldersrente med tillægssydelser, såfremt pågældende har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst 5 år, umiddelbart før begæring om aldersrente fremsættes.

Oppebærer pågældende fra opholdslandet de i artiklerne 2 og 3 nævnte ydel-

tíma yfir á ellilífeyri eftir sömu reglum og ríkisborgarar dvalarlandsins.

5. gr.

Ef aðrar greiðslur vegna skertrar starfshæfni, til eftirlífenda eða vegna elli eru inntar af hendi í samningsríkjunum í stað greiðslna þeirra, sem nefndar eru í 2.—4. gr., eða jafnhliða þeim og kostnaðurinn af þeim greiðist að öllu eða mestu leyti af hinum tryggðu eða vinnuveitendum þeirra, eiga ríkisborgarar annarra samningsríkja, sem eiga fast heimili í fyrrnefnda ríkinu, rétt á slíkum greiðslum með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis.

II. KAFLI

Greiðslur vegna veikinda.

6. gr.

Að því er varðar þátttöku í sjúkrastryggingum í samningsríki og greiðslur frá þeim, skulu gilda sömu skilyrði og reglur fyrir ríkisborgara annars samningsríkis og eigin borgara ríkisins.

7. gr.

Menn, sem eru sjúkratryggðir í samningsríki og taka sér bólfestu í öðru samningsríki, eiga, án tillits til aldurs og heilsufars, rétt á því að flytjast í sjúkratryggingarnar í nýja aðsetursríkinu með þeim skilyrðum og eftir þeim reglum, sem ákveðin eru í sérstökum samningi, er skal byggja á grundvallarákvæðunum um flutning milli sjúkrasamlaga, sem gilda í nýja aðsetursríkinu.

Ekki er hægt að krefjast flutnings, ef ætla má að tilgangurinn með búferlaflutningnum hafi verið að fá sjúkrahjálp í síðara ríkinu.

8. gr.

Menn, sem eru sjúkratryggðir í samningsríki og verða skyndilega veikir og þarfnast læknishjálpar eða sjúkrahússvistar, er þeir dvelja um stundarsakir í öðru samningsríki, eiga rétt á sjúkrahjálpi frá sjúkratryggingunum í dvalarríkinu

ser, overgår han uden hensyn til opholdstid til aldersrente efter samme regler som opholdslandets egne statsborgere.

Artikel 5.

Såfremt der i et af de kontraherende lande udredes andre ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende eller ved alderdom i stedet for eller ved siden af de i artiklerne 2—4 nævnte, og udgifterne hertil helt eller i overvejende grad dækkes af de forsikrede eller deres arbejdsgivere, har statsborgere fra de andre kontraherende lande, der har fast bopæl i førstnævnte land, ret til sådanne ydelser på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere.

KAPITEL II

Ydelser ved sygdom.

Artikel 6.

For statsborgere fra et af de kontraherende lande gælder med hensyn til optagelse i og ydelser fra sygeforsikringen i et andet af landene samme betingelser og regler som for landets egne statsborgere.

Artikel 7.

Personer, som er sygehjælpsforsikrede i et af de kontraherende lande, og som bosætter sig i et andet af landene, har uanset alder og helbredstilstand ret til at blive overflyttet til sygeforsikringen i det nye bopælsland på de betingelser og efter de regler, som fastsættes i særlig overenskomst, der skal bygge på principerne i de bestemmelser om overflytning mellem sygekasser, der gælder i det nye bopælsland.

Overflytning skal ikke kunne kræves, såfremt formålet med flytningen må antages at være at opnå sygehjælp i det andet land.

Artikel 8.

Personer, som er sygehjælpsforsikrede i et af de kontraherende lande, og som under midlertidigt ophold i et andet af landene pludselig bliver syge og trænger til lægehjælp eller sygehusbehandling, har ret til sygehjælp fra sygeforsikringen

53 með þeim skilyrðum og eftir þeim reglum, sem ákvæðin eru um slíka sjúkrá-hjálp í sérstökum samningi, þ. á m. um, hversu lengi hjálpin verði veitt.

Sjúkrasamlag, sem veitt hefur sjúkra-hjálp í samræmi við þessa grein, á ekki rétt á endurgreiðslu frá því sjúkrasam-lagi, sem hlutaðeigandi maður er tryggð-ur í, og getur heldur ekki krafist hinn tryggða um iðgjald.

III. KAFLI

Greiðslur vegna slysa og atvinnu-sjúkdóma.

9. gr.

Ríkisborgarar samningsríkis eru tryggðir í öðru samningsríki við vinnu, sem löggjöf þess ríkis um tryggingu gegn vinnuslysum og atvinnusjúkdómum tekur til, með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og gilda um ríkisborgara hins síðarnefnda samningsríkis, enda leiði ekki annað af ákvæðum 10. gr. Vist í skipprúmi á skipi, er siglir undir fána samningsríkis, jafngildir vinnu þar í landi.

Ríkisborgari samningsríkis, sem löggjöf annars samningsríkis um slysatryggingu tekur til, er ekki háður þeim ákvæðum nefndrar löggjafar, sem takmarka réttindin vegna þess að hlutaðeigandi er ekki ríkisborgari í fyrrnefnda ríkinu, eða hefur ekki fasta búsetu þar.

Beita skal reglum 1. og 2. málsgr., eftir því sem við getur átt, við greiðslur samkvæmt lögum um bætur fyrir slys, öðrum en hér að framan greinir.

10. gr.

Frá reglu 9. gr. um það, hvers lands lögum skuli beitt, eru eftirfarandi undantekningar:

a) Ef fyrirtæki, sem hefur aðsetur í einhverju samningsríkjanna, sendir mann til vinnu í öðru samningsríki, gilda lög fyrrnefnda ríkisins fyrstu tólf mánuði dvalarinnar í hinu ríkinu. Standi vinna í hinu ríkinu lengur, getur löggjöf fyrrnefnda ríkisins gilt áfram, ef og svo

í opholdslandet på de betingelser og efter de regler for ydelse af sådan sygehjælp — herunder med hensyn til hjælpens varighed — som fastsættes i særlig overenskomst.

En sygekasse, som har ydet sygehjælp efter denne artikel, har ikke ret til refusion fra den sygekasse, i hvilken vedkommende er forsikret, eller til at kræve kontingent af den forsikrede.

KAPITEL III

Ydelser ved ulykkestilfælde og ved erhvervssygdomme.

Artikel 9.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er — hvis ikke andet fremgår af artikel 10 — under arbejde i et andet af landene omfattet af dette lands lovgivning om forsikring mod følger af ulykkestilfælde under arbejde og erhvervssygdomme på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere. Lige med arbejde i et af landene anses forhyring med et skib, der fører vedkommende lands flag.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande, som omfattes af lovgivningen om ulykkesforsikring i et andet af landene, er ikke undergivet de bestemmelser i nævnte lovgivning, som indskrænker rettighederne, fordi vedkommende ikke er statsborger i eller ikke har fast bopæl i sidstnævnte land.

Reglerne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til ydelser efter anden lovgivning om erstatning ved ulykkestilfælde end ovenfor nævnt.

Artikel 10.

Fra reglen i artikel 9, om hvilket lands lovgivning der skal anvendes, gælder følgende undtagelser:

a) Udsendes en person af en virksomhed, der har sit sæde i et af de kontraherende lande, til arbejde i et andet af landene, vedbliver det førstnævnte lands lovgivning at finde anvendelse i de første 12 måneder af opholdet i det andet land. Strækker arbejdet i det andet land sig

lengi sem þar til bær stjórnvöld í hinu ríkinu veita samþykki sitt til.

b) Óstaðbundið starfsfólk, sem vinnur við flutninga á landi eða í lofti, sem framkvæmdir eru í fleirum en einu samningsríki, fellur undir löggjöf ríkis, þar sem fyrirtækið hefur aðsetur sitt. Ef hlutaðeigandi maður er ekki heimilisfastur í síðarnefnda ríkinu, heldur í öðru samningsríki og vinnur þar störf fyrir fyrirtækið, er þó beitt lögum þess ríkis.

Hliðstæðar reglur gilda um menn, sem vinna við aðra starfsemi, sem framkvæmd er í beinu samhengi báðum megnum landamæra tveggja samningsríkja.

c) Þegar skip frá einhverju samningsríki hefur viðdvöl í öðru samningsríki og ráðnir eru þarlendir menn til fermingar eða affermingar skipsins, viðgerðarstarfa eða varðmennsku um borð, skulu lög síðarnefnda ríkisins gilda um þá.

d) Um opinbera starfsmenn stjórnarstofnana (pósts, tolls og vegabréfaeftirlits o. fl.), sem sendir eru frá einu samningsríki til annars, gilda lög fyrrnefnda ríkisins.

11. gr.

Ef ríkisborgari samningsríkis hefur öðlæzt rétt til greiðslu samkvæmt lögum annars samningsríkis, helzt sá réttur, ásamt rétti til hækkana og viðauka, gagnvart tryggingastofnun þess ríkis, þótt flutt sé til annars samningsríkis. Réttur til greiðslu í öðru en peningum helzt þó ekki, ef tryggingastofnunin samþykkir ekki flutninginn vegna heilsufars hlutaðeigandi manns.

12. gr.

Þegar atvinnusjúkdómur hefur komið í ljós eftir unnið starf, sem hefur í för með sér sykingarhættu, og unnið hefur verið í ýmsum samningsríkjum, skal tryggingastofnun þess ríkis, þar sem

udover dette tidsrum, kan førstnævnte lands lovgivning undtagelsesvis fortsat finde anvendelse, forsåvidt og i så lang tid som det andet lands kompetente myndigheder meddeler samtykke hertil.

b) Rejsende personale beskæftiget med land- eller lufttransportarbejde, som udføres i mere end eet af de kontraherende lande, omfattes af lovgivningen i det land, hvor virksomheden har sit sæde. Er pågældende ikke bosat i sidstnævnte land, men i et andet af landene, og dér udfører arbejde for virksomheden, finder dog lovgivningen i dette land anvendelse.

Tilsvarende regler gælder for personer, der er beskæftiget med anden virksomhed, der drives i umiddelbar sammenhæng på begge sider af grænsen mellem to af de kontraherende lande.

c) Er der til lastning, losning, reparationsarbejde eller vagttjeneste ombord på et skib hjemmehørende i et af de kontraherende lande under skibets ophold i et andet af disse lande antaget personer fra det land, hvor opholdet finder sted, omfattes disse af lovgivningen i sidstnævnte land.

d) Tjenestemænd ved offentlige administrationsorganer (told, post, paskontrol m. m.), som udsendes fra et af de kontraherende lande til et andet af landene, omfattes af lovgivningen i det førstnævnte land.

Artikel 11.

Har en statsborger fra et af de kontraherende lande erhvervet krav på ydelser efter lovgivningen i et andet af landene, bevares kravet, herunder på forhøjelser og tillæg, mod dette lands forsikringsinstitution ved flytning til et andet af landene. Forsåvidt angår naturalydelse, bevares kravet dog ikke, dersom forsikringsinstitutionen på grund af pågældendes helbredstilstand ikke giver samtykke til flytningen.

Artikel 12.

Når en erhvervssygdom har vist sig efter udøvelsen af en beskæftigelse, som indebærer fare for sygdommen, og som har været udøvet i flere af de kontraherende lande, skal ydelserne udredes af

53 nefnt starf var síðast unnið, inna greiðslurnar af hendi, nema sannað verði, að sjúkdómur þessi hafi þegar komið í ljós í öðru samningsríki.

Þegar tryggingastofnun í samningsríki hefur greitt bætur vegna atvinnusjúkdóms, skal hún einnig bæta versnun, sem verður í öðru samningsríki, nema hægt sé að rekja versnunina til vinnu í síðarnefnda ríkinu við starfsemi, sem hefur í för með sér hættu á slíkum sjúkdómi.

13. gr.

Þegar í samningsríki hefur orðið slys, sem fellur undir löggjöf annars samningsríkis, skulu hlutaðeigandi stjórnvöld fyrrnefnda ríkisins veita hinum slasaða þá hjálp, sem hann á rétt á, og enn fremur greiða honum eða — hafi hann látizt — fjölskyldu hans nauðsynlega fyrirframgreiðslu á bótum, sem greiðast eiga samkvæmt nefndri löggjöf. Skulu þau þá eiga rétt á endurgreiðslu frá hlutaðeigandi stjórnvaldi í hinu ríkinu á því, sem þannig hefur verið greitt.

IV. KAFLI

Greiðslur vegna atvinnuleysis.

14. gr.

Að því er snertir þátttöku í atvinnuleysistryggingum samningsríkis og greiðslur frá þeim, gilda sömu skilyrði og reglur fyrir ríkisborgara annarra samningsríkja og eigin borgara ríkisins. Ef dvalarríkið innir af hendi aðrar greiðslur vegna atvinnuleysis en þær tryggingagreiðslur, sem nefndar voru, eiga ríkisborgarar annarra samningsríkja rétt á slíkum greiðslum með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og ríkisborgarar dvalarríkisins.

15. gr.

Samningsríkin skuldbinda sig til þess að stuðla að því, að þegar launþegi, sem verið hefur í atvinnuleysistryggingu í öðru ríki, er tekinn inn í tryggingarnar, sé tekið tillit til iðgjaldagreiðslutíma

forsikringen i det land, hvor den nævnte beskæftigelse senest er udøvet, medmindre det kan påvises, at denne sygdom allerede har vist sig i et andet af landene.

Har erhvervssygdommen medført erstatning fra forsikringsinstitutionen i et af landene, skal denne forsikringsinstitution også dække forværring, som indtræffer i et andet af landene, for så vidt forværringen ikke kan føres tilbage til arbejde i sidstnævnte land i en virksomhed, som medfører fare for en sådan sygdom.

Artikel 13.

Vedkommende administrative myndigheder skal hver inden for sit land i anledning af et dér indtruffet ulykkestilfælde, på hvilket lovgivningen i et andet af de kontraherende lande kommer til anvendelse, yde den tilskadekomne den hjælp, han har ret til, samt betale til ham og i tilfælde af hans død til hans familie fornødent forskud på den erstatning, som skal ydes efter nævnte lovgivning, med ret til refusion fra vedkommende myndighed i det andet land for, hvad der således er udredet.

KAPITEL IV

Ydelser ved arbejdsløshed.

Artikel 14.

For statsborgere fra et af de kontraherende lande gælder med hensyn til optagelse i og ydelser fra arbejdsløshedsforsikringen i et andet af landene samme betingelser og samme regler som for landets egne statsborgere. Udreder opholdslandet ved arbejdsløshed andre ydelser end ovennævnte forsikringsydelser, har statsborgere fra de andre lande ret til sådanne ydelser på samme betingelser og efter samme regler som opholdslandets egne statsborgere.

Artikel 15.

De kontraherende lande forpligter sig til at virke for, at der ved optagelse i arbejdsløshedsforsikringen af lønmodtagere, som har været omfattet af denne forsikring i et andet af landene, tages hen-

hans og starfstíma í hlutaðeigandi ríki í samræmi við nánari skilyrði og reglur, sem settar skulu í sérstökum samningi.

V. KAFLI

Greiðslur vegna meðgöngu og barnsburðar.

16. gr.

Ríkisborgarar samningsríkis eiga rétt á greiðslum í sambandi við meðgöngu og barnsburð í öðru samningsríki með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis.

VI. KAFLI

Barnastyrkir.

17. gr.

Í hverju samningsríki eru greiddir almennir barnastyrkir, ef börnin sjálf, faðir þeirra eða móðir eru ríkisborgarar annars samningsríkis, og fer um þessar greiðslur eftir sömu skilyrðum og reglum og gilda um borgara fyrrnefnda ríkisins.

Að því er tekur til greiðslna sérstakra styrkja til barna öryrkja, ekkna og ekkla o. fl., foreldralausra barna og óskilgetinna í samningsríki til borgara annars samningsríkis, gilda sömu skilyrði og reglur og fyrir borgara fyrrnefnda ríkisins.

Réttinn til nefndra styrkja má binda því skilyrði, að barnið eða annaðhvort foreldranna hafi dvalið í hlutaðeigandi ríki samfleytt a. m. k. síðustu 6 mánuðina áður en umsókn um styrk er lögð fram og að barnið sé hjá manni, sem er búsettur í ríkinu og skráður þar á manntal.

VII. KAFLI

Fyrirframgreiðsla meðlaga.

18. gr.

Að því er varðar rétt til fyrirframgreiðslu meðlaga í samningsríki, skulu gilda sömu skilyrði og reglur fyrir ríkis-

syn til kontingentperioder og arbejdsperioder i vedkommende land på de nærmere betingelser og efter de nærmere regler, som fastsættes ved særlig overenskomst.

53
9. apríl

KAPITEL V

Ydelser ved svangerskab og fødsel.

Artikel 16.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere berettiget til ydelser i forbindelse med svangerskab og fødsel.

KAPITEL VI

Børnebidrag.

Artikel 17.

For børn, som er statsborgere i et af de kontraherende lande, eller hvis fader eller moder er statsborgere i et af disse lande, ydes almindelige børnebidrag i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som gælder for sidstnævnte lands statsborgere.

For statsborgere fra et af de kontraherende lande gælder med hensyn til ydelse i et andet af landene af særlige bidrag til børn af invalider, enker og enkemænd m. fl., forældreløse børn og børn født udenfor ægteskab samme betingelser og samme regler som for sidstnævnte lands statsborgere.

Retten til de ovenfor nævnte bidrag kan betinges af, at barnet eller en af forældrene har opholdt sig i vedkommende land uafbrudt i mindst 6 måneder, umiddelbart før ansøgning om bidrag indgives, og at barnet er anbragt hos en person, der er bosat og mandtalskrevet i landet.

KAPITEL VII

Forskuðsvis udbetaling af underholdsbidrag.

Artikel 18.

For statsborgere fra et af de kontraherende lande gælder med hensyn til retten til bidragsforskuð i et andet af landene

53 borgara annars samningsríkis og borgara
9. apríl fyrrnefnda ríkisins.

samme betingelser og samme regler som
for landets egne statsborgere.

19. gr.

Meðlagsskjal, sem gefið er út í samningsríki og hægt er að byggja á réttarlega innheimtu meðlags þar í landi, skal talið fullgildur grundvöllur fyrir fyrirframgreiðslu meðlags í öðrum samningsríkjum.

Ef skjal það, sem réttur til meðlags styðst við, er ekki úrskurður dómstóls eða annars opinbers stjórnvalds, skal skrá á skjalið vottorð um, að í landi, þar sem það er gefið út, geti það verið grundvöllur fyrir innheimtu meðlags hjá hinum meðlagsskylda. Um vottorð þetta skulu gilda reglur, sem ákveðnar eru af æðstu stjórnvöldum.

VIII. KAFLI

Hjálp handa bágstöddu fólki.

20. gr.

Ríkisborgarar samningsríkis eiga rétt á hjálp, sem veitt er bágstöddum í dvalarríkinu, með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis.

21. gr.

Nú er hjálp veitt til langframa og getur dvalarríkið þá samkvæmt nánari ákvæðum þessa kafla krafizt þess, að heimaríkið taki við hinum bágstadda. Ef hjálp er veitt um stundarsakir, er einungis hægt að krefjast heimflutnings, ef hinn bágstaddi æskir þess sjálfur.

Nú hefur ríkisborgari samningsríkis dvalið samfleytt a. m. k. 5 ár í öðru samningsríki og getur dvalarríkið þá ekki krafizt heimflutnings hans vegna hjálpar, sem honum verður veitt, á meðan hann enn þá dvelur þar. Hafi hinn bágstaddi notið hjálpar til langframa í dvalarríkinu á nefndu tímabili, telst dvalartíminn rof-inn.

22. gr.

Pegar ekki er hægt að senda kvæntan mann heim, vegna ákvæða 21. gr., hefur

Artikel 19.

Et bidragsdokument, der er udstedt i et af de kontraherende lande, og som i dette land danner grundlag for retslig inddrivelse af bidrag, skal anses som gyldigt grundlag for bidragsforskuud i de andre lande.

Forsåvidt det dokument, hvorpå retten til bidrag støttes, ikke består i en beslutning af en domstol eller en anden offentlig myndighed, skal dokumentet efter regler, der fastsættes af de øverste forvaltningsmyndigheder, være forsynet med attestation for, at det i det land, hvor det er udstedt, kan danne grundlag for inddrivelse hos den bidragsskyldige.

KAPITEL VIII

Hjælp til trængende.

Artikel 20.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene berettiget til sådan hjælp, som i opholdslandet ydes til trængende, på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere.

Artikel 21.

Ydes varig hjælp, kan opholdslandet efter de nærmere bestemmelser i dette kapitel kræve, at den trængende modtages i hjemlandet. Er hjælpen midlertidig, kan hjemsendelse kun kræves, dersom den trængende selv anmoder derom.

Hvis en statsborger fra et af de kontraherende lande uafbrudt har opholdt sig mindst 5 år i et andet af landene, kan dette land ikke kræve ham hjemsendt på grund af hjælp, som måtte blive ydet ham, medens han fortsat opholder sig i landet. Har den trængende i løbet af det forannævnte tidsrum i opholdslandet nydt varig hjælp, anses opholdstiden for afbrudt.

Artikel 22.

Når en ægtemand efter bestemmelserne i artikel 21 ikke kan hjemsendes, har

kona hans sömu réttarstöðu og hann samkvæmt þessum kafla, ef hún á heima í sama ríki og hann. Þessari stöðu heldur hún eftir andlát mannsins, eftir lögskilnað við hann eða brottflutning hans úr ríkinu.

Hafi ekkja, fráskilin kona eða kona manns, sem er horfinn, verið eða er ríkisborgari í dvalarríkinu, verður hún ekki send heim.

Skilgetið barn, sem ekki hefur náð 16 ára aldri, hefur sömu réttarstöðu samkvæmt þessum kafla og faðir þess, en sé hann dáinn eða horfinn, hefur það sömu réttarstöðu og móðirin. Eftir dauða foreldranna heldur barnið þessari stöðu. Þrátt fyrir ákvæði 21. gr. má þó senda munaðarlaust barn til heimaríkis síns, ef hlutaðeigandi valdhafar í báðum ríkjum eru sammála um, að heimsending sé barninu til góðs. Ef foreldrarnir skilja að lögum, hefur barnið sömu réttarstöðu og það foreldri þess, sem hefur eða hafði síðast foreldravald yfir því. Ef um óskilgetið barn er að ræða, ber einungis að líta á réttarstöðu móðurinnar. Þegar barnið er orðið 16 ára miðast réttarstaða þess við það árábil, sem það hefur samfleytt dvalið í ríkinu, þannig að ekki sé tekið tillit til neinnar hjálpar, sem látin hefur verið í té áður en það náði nefndu aldursmarki.

23. gr.

Þótt ekkert sé því til fyrirstöðu samkvæmt ákvæðum þessa kafla, að bágstaddur maður verði fluttur til heimaríkis síns, þá skal samt koma til álita hvort aðstæður eru með þeim hætti, að ekki sé rétt að framkvæma heimflutning. Við ákvörðun um þetta atriði ber fyrst og fremst að gæta mannúðar. Að jafnaði skal heimsending ekki framkvæmd, ef hún hefur í för með sér aðskilnað náinna venzlamanna, ef hinn bágstaddi maður er roskinn orðinn og hefur um langt skeið dvalið í landinu eða heimflutningur verður ekki framkvæmdur án þess að spilla heilsu hins bágstadda manns.

hans hustru, hvis hun bor i det samme land som manden, samme stilling i forhold til dette kapitels regler som han. Den nævnte stilling beholder hun efter mandens død, efter skilsmisse eller efter mandens bortflytning fra landet.

Hvis en enke, en fraskilt hustru eller en hustru, hvis mand er forsvundet, er eller har været statsborger i opholdslandet, kan hun ikke hjemsendes.

Et ægtebarn, som ikke har opnået 16-års alderen, har samme stilling efter dette kapitel som sin fader og efter hans død eller forsvinden som moderen. Efter forældrenes død beholder barnet denne stilling. Uanset bestemmelsen i artikel 21 kan et forældreløst barn under 16 år dog hjemsendes, når vedkommende myndigheder i begge lande er enige om, at hjemsendelse vil tjene til barnets tarv. Hvis forældrenes ægteskab er opløst ved skilsmisse, får barnet samme stilling som den af forældrene, som har eller senest har haft forældremyndigheden over barnet. Hvis barnet er født udenfor ægteskab, kommer alene moderens stilling i betragtning. Når barnet har opnået 16-års alderen, bedømmes dets stilling efter det antal år, i hvilket det uafbrudt har haft ophold i landet, og således at der bortses fra al hjælp, der er ydet, inden det opnåede nævnte alder.

Artikel 23.

Er der efter bestemmelserne i dette kapitel intet til hinder for, at en trængende kan hjemsendes, skal det dog tages i betragtning, om de foreliggende omstændigheder taler for, at hjemsendelse ikke bør finde sted. Ved afgørelsen heraf skal humane hensyn i første række tages i betragtning. Som regel bør hjemsendelse undgås, såfremt hjemsendelse ville medføre adskillelse af nære pårørende, såfremt den trængende har nået en fremskreden alder og i længere tid har opholdt sig i landet, eller såfremt hjemsendelse ikke kan finde sted uden skade for den trængendes helbred.

53
9. april

53

9. apríl

Samningar milli samningsríkjanna um gagnkvæma hjálp handa bágstöddum sjómönnum og heimsendingu þeirra halda gildi sínu, þrátt fyrir samning þenna.

24. gr.

III. HLUTI

Almenn ákvæði.

25. gr.

Ríkisfangslaus maður, sem síðast átti ríkisfang í samningsríki, skal njóta sama réttar og ríkisborgarar þess að því er tekur til samnings þessa.

26. gr.

Um starfslið í sendiráðum og ræðismannsskrifstofum, sem sent er utan, gilda lög heimaríkis sendiráðsins eða ræðismannsskrifstofunnar. Sama gildir um annað starfslið þessara stofnana svo og þá, sem vinna hjá starfsfólki sendiráðsins eða ræðismannsskrifstofunnar, ef hlutaðeigendur eru ríkisborgarar í heimaríki sendiráðsins eða ræðismannsskrifstofunnar.

Þetta fólk getur þó sótt um það til æðstu valdhafa í landi, þar sem það vinnur, að það fái að koma undir lög þess ríkis, að því er varðar eina eða fleiri tegundir af þeim greiðslum, sem þessi samningur fjallar um, og skal tekið tillit til óska umsækjandans að eins miklu leyti og unnt er.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til ólaunaðra ræðismanna og launaðs starfsliðs þeirra.

27. gr.

Æðstu valdhafar samningsríkjanna gera samning um reglur þær, sem kunna að þykja nauðsynlegar við framkvæmd þessa samnings, og geta þeir samið um, að einstakir flokkar manna skuli undanskildir ákvæðum þessa samnings.

Innan þeirra takmarka, sem hagkvæmt þykir, geta æðstu valdhafar gefið öðrum valdhöfum eða stofnunum umboð til þess

Artikel 24.

Overenskomster mellem de kontraherende lande om gensidig understøttelse og hjemsendelse af trængende søfolk berøres ikke af denne konvention.

AFSNIT III

Fælles bestemmelser.

Artikel 25.

Med statsborgere i et af de kontraherende lande ligestillet ved anvendelsen af denne konvention den, som ikke har statsborgerret i noget land, men som senest har været statsborger i vedkommende kontraherende land.

Artikel 26.

Udsendt personale ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer omfattes af lovgivningen i det land, som repræsentationen tilhører. Det samme gælder andet personale ved repræsentationen samt de i personlig tjeneste hos repræsentationens personale ansatte, dersom de pågældende er statsborgere i det land, som repræsentationen tilhører.

Sådanne personer kan dog ansøge den øverste forvaltningsmyndighed i det land, hvor de gør tjeneste, om, at lovgivningen i dette land skal komme til anvendelse med hensyn til en eller flere af de i denne konvention omhandlede ydelser, idet der i størst mulig udstrækning skal tages hensyn til de af ansøgerne udtrykte ønsker.

Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for en ulønnet konsul og det af denne aflønnede personale.

Artikel 27.

De øverste forvaltningsmyndigheder i de kontraherende lande træffer aftale om de forskrifter, som må anses nødvendige for gennemførelsen af denne konvention, og kan for særlige persongrupper eller personer indgå aftale om undtagelser fra bestemmelserne i denne konvention.

De øverste forvaltningsmyndigheder kan indenfor områder, hvor det anses hensigtsmæssigt, bemyndige andre myn-

að gera samninga samkvæmt framanrituðu.

Með æðstu valdhöfum er í samningi þessum átt við:

á Íslandi:

félagsmálaráðuneytið,

í Danmörku:

félagsmálaráðuneytið,

í Finnlandi:

félagsmálaráðuneytið,

í Noregi:

félagsmálaráðuneytið og að því er varðar atvinnuleysistryggingar, vinnumála- og sveitarstjórnarmálaráðuneytið,

í Svíþjóð:

konunginn.

28. gr.

Þar til bærir valdhafar og stofnanir í samningsríkjunum skulu aðstoða hvorir aðra eftir því sem þörf gerist.

29. gr.

Vist í skiprúmi á skipi, er siglir undir fána samningsríkis, skal talin jafngilda dvöl þar í landi.

30. gr.

Í sambandi við 2., 3., 4. og 21. gr. þessa samnings skal ekki tekið tillit til fjarveru frá dvalarlandinu um stundarsakir.

31. gr.

Umsóknir, yfirlýsingar og áfrýjanir, sem berast skulu stofnun í samningsríki innan tiltekins frests, skulu taldar hafa borizt í tæka tíð, ef þær hafa borizt hliðstæðri stofnun í öðru samningsríki innan sama frests. Þegar þannig stendur á, sendir siðarnefnda stofnunarinnar umræddar umsóknir, yfirlýsingar eða áfrýjanir tafarlaust áfram til hlutaðeigandi stofnunar í hinu ríkinu.

32. gr.

Dvalarríkið ber kostnaðinn af greiðslum samkvæmt samningi þessum, nema annað leiði af samningnum.

digheder og organer til at indgå aftaler som ovenfor nævnt.

53

9. apríl

Ved de øverste forvaltningsmyndigheder forstås i denne konvention

i Danmark:

Socialministeriet,

i Finland:

Socialministeriet,

i Island:

Socialministeriet,

i Norge:

Socialdepartementet, for arbejdsløshedsforsikringen Arbejds- og kommunaldepartementet,

i Sverige:

Kongen.

Artikel 28.

Ved gennemførelsen af denne konvention skal de kontraherende landes kompetente myndigheder og organer i fornøden udstrækning yde hinanden bistand.

Artikel 29.

Lige med ophold i et af de kontraherende lande anses forhyring med et skib, der fører vedkommende lands flag.

Artikel 30.

Ved anvendelsen af artiklerne 2, 3, 4 og 21 i denne konvention skal der bortses fra midlertidigt fravær fra opholdslandet.

Artikel 31.

Ansøgninger, erklæringer og indkaldninger, som skal indgives til et organ i et af de kontraherende lande indenfor en bestemt frist, anses som rettidigt indgivet, når de indenfor den samme frist er indgivet til et tilsvarende organ i et andet af landene. I så fald sender sidstnævnte organ uopholdeligt de omhandlede ansøgninger, erklæringer og indkaldninger videre til det kompetente organ i det andet land.

Artikel 32.

Udgifterne ved ydelser efter denne konvention påhviler opholdslandet, medmindre andet følger af konventionen.

53

9. apríl

Samningur þessi leggur engar hömlur á rétt samningsríkis til þess að setja almennt ákvæði um rétt útlendinga til dvalar í hlutaðeigandi ríki. Slík ákvæði mega þó ekki gera mögulegt að sniðganga samning þenna.

34. gr.

Hlutaðeigandi valdhafar í samningsríkjunum skulu, svo fljótt sem unnt er, gefa hvorir öðrum upplýsingar um allar breytingar og viðauka á lögum, sem snerta greiðslur þær, sem nefndar eru í 1. gr.

35. gr.

Samning þenna skal fullgilda, og fullgildingarskjölunum komið til varðveislu í danska utanríkisráðuneytinu, eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að liðnir eru tveir heilir almanaksmánuðir frá því, að fullgildingarskjöl allra samningsríkjanna voru afhent til varðveislu.

36. gr.

Vilji eitthvert samningsríkjanna segja samningnum upp, skal það tilkynna dönsku ríkisstjórninni það skriflega, en hún skal þegar skýra öðrum samningsríkjum frá uppsögninni og hvaða dag tilkynning um hana barst.

Uppsögnin gildir aðeins fyrir það ríki, sem segir upp, og gildir frá 1. janúar að liðnum a. m. k. 6 mánuðum frá því að dönsku ríkisstjórninni barst tilkynning um uppsögnina.

Sé samningnum sagt upp, haldast þau réttindi, sem fengizt hafa samkvæmt ákvæðum hans.

37. gr.

Við gildistöku samnings þessa falla úr gildi:

Samningur frá 27. ágúst 1949 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma veitingu ellilífeyris.

Samningur frá 20. júlí 1953 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Sví-

33. gr.

Artikel 33.

Denne konvention medfører ingen indskrænkning i de kontraherende landes ret til at give almindelige bestemmelser om udlændinges ret til at opholde sig i vedkommende land. Sådanne bestemmelser må dog ikke åbne mulighed for, at denne konvention omgås.

Artikel 34.

Vedkommende myndigheder i de kontraherende lande skal så snart som muligt give hinanden underretning om alle ændringer og tilføjelser i den lovgivning, som berører de i artikel 1 nævnte ydelser.

Artikel 35.

Denne konvention skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt deponeres i det danske udenrigsministerium.

Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, som ligger to fulde kalendermåneder efter den dag, da samtlige landes ratifikationsinstrumenter er deponeret.

Artikel 36.

Ønsker et af de kontraherende lande at opsig konventionen, skal skriftlig meddelelse herom tilstilles den danske regering, som straks skal underrette de andre kontraherende lande herom og om den dato, da meddelelsen blev modtaget.

Opsigelsen gælder alene for det land, som har meddelt den, og har gyldighed fra den 1. januar, som indtræder mindst 6 måneder efter, at den danske regering har modtaget meddelelse om opsigelsen.

Opsiges konventionen, bevares de ifølge dens bestemmelser erhvervede rettigheder.

Artikel 37.

Når denne konvention træder i kraft, bortfalder:

Konvention af 27. august 1949 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gensidig ydelse af aldersrente.

Konvention af 20. juli 1953 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige

þjóðar um gagnkvæmi varðandi greiðslur vegna skertrar starfshæfni.

Samningur frá 12. febrúar 1919 milli Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar varðandi atvinnuslysatryggingar.

Yfirlýsing frá 11. september 1923 milli Finnlands og Svíþjóðar um gagnkvæmi varðandi bætur fyrir slys við vinnu.

Samningur frá 30. nóvember 1923 milli Danmerkur og Finnlands um atvinnuslysatryggingar.

Samningur frá 13. október 1927 milli Íslands og Danmerkur um gagnkvæmi um slysatryggingu verkamanna og örorkutryggingu.

Samningur frá 31. maí 1930 milli Íslands og Noregs um gagnkvæmi við slysbætur.

Samkomulag frá 31. október 1930 milli Íslands og Svíþjóðar um bætur fyrir slys við vinnu.

Samningur frá 3. marz 1937 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um það, eftir hvaða lands slys-tryggingalögum skuli farið, ef svo vill til, að atvinnurekandi búsettur í einhverju samningsríkjanna hefur atvinnufyrirtæki eða verkamenn í þjónustu sinni í einhverju hinna ríkjanna.

Samningur frá 20. júlí 1953 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma veitingu mæðrahjálp.

Samningur frá 28. ágúst 1951 milli Íslands, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma veitingu barnastyrkja.

Samningur frá 9. janúar 1951 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma hjálp handa hágstöðdu fólki.

Samningur þessi skal varðveittur í skjalasafni danska utanríkisráðuneytisins, og skal það senda ríkisstjórnnum allra samningsríkjanna staðfest afrit af honum.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir sig undirritað samningbenna.

om gensidighed med hensyn til ydelser i anledning af nedsat erhvervsevne. 53 9. april

Overenskomst af 12. februar 1919 mellem Danmark, Norge og Sverige angående arbejderulykkesforsikring.

Deklaration af 11. september 1923 mellem Finland og Sverige om gensidighed med hensyn til erstatning for ulykkestilfælde under arbejde.

Overenskomst af 30. november 1923 mellem Danmark og Finland om arbejderulykkesforsikring.

Overenskomst af 13. oktober 1927 mellem Danmark og Island om gensidighed i arbejderulykkesforsikringen og invalideforsikringen.

Overenskomst af 31. maj 1930 mellem Island og Norge om gensidighed i ulykkesforsikringsforhold.

Overenskomst af 31. oktober 1930 mellem Island og Sverige om erstatning for ulykkestilfælde under arbejde.

Konvention af 3. marts 1937 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige angående anvendelsen af de nævnte landes ulykkesforsikringslovgivning i tilfælde, hvor arbejdsgivere i et af de kontraherende lande driver virksomhed eller anvender arbejdere i et andet af disse lande.

Konvention af 20. juli 1953 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gensidig ydelse af mødrehjælp.

Konvention af 28. august 1951 mellem Finland, Island, Norge og Sverige om gensidig ydelse af børnebidrag.

Konvention af 9. januar 1951 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gensidig ydelse af hjælp til trængende.

Konventionen skal være deponeret i det danske udenrigsministeriums arkiv, og bekræftede afskrifter skal af det danske udenrigsministerium tilstilles hver af de kontraherende landes regeringer.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne konvention.

53 Gert í Kaupmannahöfn í einu eintaki 9. apríl á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, en að því er sænskuna snertir, í tveim textum, öðrum fyrir Finnland, en hinum fyrir Svíþjóð, hinn 15. september 1955.

Udfærdiget i København i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk således, at der på svensk er udfærdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, den 15. september 1955.

Undirskriftir.

LOKABÓKUN

A. Í sambandi við undirritunina í dag á samningnum milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um félagslegt öryggi, hafa umboðsmenn samningsríkjanna lýst yfir því, sem hér fer á eftir:

Greiðslur, sem heimilaðar eru í lögum, skulu vera hinar sömu fyrir þá, sem samningurinn tekur til, og ríkisborgara hlutaðeigandi samningsríkis. Hvert samningsríki skal leitast við að tryggja mönnum, sem samþykktin tekur til, einnig þær greiðslur, sem byggjast á ákvörðunum einstakra sveitarfélaga.

B. Umboðsmennirnir hafa orðið ásáttir um eftirfarandi varðandi framkvæmd og skýringu tiltekinna ákvæða í samningnum:

1. Ákvæði 3. málsgreinar 9. greinar gilda ekki um slys, sem orðið hafa fyrir gildistöku samnings þessa.

2. Ákvæði 2. setningar í 1. málsgrein b-liðs 10. greinar gilda ekki þegar atvinnurekandinn hefur látið hjá liða að ganga frá lögboðinni slysatryggingu í landi, þar sem starfsmaðurinn er búsettur, ef slík vanræksla hefur það yfirleitt í för með sér samkvæmt lögum þess lands, að atvinnurekandinn verði sjálfur skyldugur til að greiða tryggingargreiðslurnar.

3. Þegar barnastyrkur samkvæmt 17. grein hefur verið greiddur í fyrsta skipti til barns í samningsríki, telst fjarvera

SLUTPROTOKOL

A. Í tilslutning til undertegnelsen í dag af konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om social tryghed har de befuldmægtige for de kontraherende lande afgivet følgende erklæring:

Forsåvidt angår lovhjemlede ydelser, skal ydelserne for personer, som omfattes af konventionen, være de samme som for vedkommende lands egne statsborgere. Forsåvidt angår ydelser, som er afhængige af den enkelte kommunes egen bestemmelse, skal hvert land tilstræbe at sikre personer, som omfattes af konventionen, også sådanne ydelser.

B. Angående anvendelsen og fortolkningen af visse bestemmelser i konventionen er de befuldmægtigede blevet enige om følgende:

1. Artikel 9, stk. 3, kommer ikke til anvendelse på ulykkestilfælde, som er indtruffet forinden denne konventions ikrafttræden.

2. Artikel 10 b), stk. 1, 2. pkt., kommer ikke til anvendelse i tilfælde, hvor arbejdsgiveren har undladt at tegne lovpligtig ulykkesforsikring i det land, hvor den beskæftigede er bosat, dersom sådan undladelse efter dette lands lovgivning normalt har til følge, at arbejdsgiveren bliver forpligtet til selv at udrede forsikringsydelserne.

3. Når der til et barn første gang er blevet udbetalt børnebidrag i et af de kontraherende lande i henhold til artikel

barnsins frá því ríki í allt að tvo mánuði ekki slíta dvöl þess þar.

4. Með fjarvist um stundarsakir samkvæmt 30. grein er, í sambandi við kröfuna um 5 ára dvöl í 2., 3., 4. og 21. grein, átt við fjarvistir, sem hver um sig stendur ekki lengur en 4 mánuði, og í sambandi við kröfuna um eins árs dvöl í 2. grein er átt við fjarvistir, sem hver um sig stendur ekki lengur en einn mánuði. Í báðum tilfellum geta lengri fjarvistir þó talizt fjarvistir um stundarsakir, ef sérstakar ástæður mæla með því. Þannig má taka tillit til þess hve lengi hlutaðeigandi maður hefur dvalið í landinu samanlagt svo og hver ástæðan til fjarverunnar er.

Tímabil fjarvistar um stundarsakir teljast ekki dvalartími.

5. Langvinn hjálp til bágstaddra, sem um ræðir í VIII. kafla, telst hjálp, sem valdhafar bæði í dvalarlandinu og heima-landinu telja nauðsynlega að minnsta kosti um eins árs skeið, frá því að hún var fyrst látin í té, eða hefur raunverulega verið nauðsynleg að minnsta kosti um eins árs bil. Hjálpin telst langvinn þótt allt að 90 daga hlé verði á henni á árinu. Öll önnur hjálp, sem veitt er bágstöddum, telst hjálp um stundarsakir.

Þegar hjálpin er fólgin í húsaleigu-styrk, telst hún hefjast með upphafi leigutímans.

6. Varðandi Noreg skal tekið fram:

a) að lífeyrir, sem samkvæmt norskum lögum um ellilífeyri er greiddur eftirlífa-ndi maka ellilífeyrisþega, telst greiðsla samkvæmt 3. grein,

b) að ríkisborgarar annarra samningsríkja, sem vinna á norskum skipum í utanlandssiglingum, koma því aðeins undir norsk lög um sjúkratryggingar, atvinnu-

17, anses barnets fravær fra dette land i 53 indtil 2 måneder ikke for afbrydelse af 9. april opholdet dér.

4. Ved midlertidigt fravær efter artikel 30 forstås i forbindelse med kravet om 5 års ophold i artiklerne 2, 3, 4 og 21 fravær, som hver for sig ikke strækker sig udover 4 måneder, og i forbindelse med kravet om 1 års ophold i artikel 2 fravær, som hver for sig ikke strækker sig udover 1 måned. Dog kan i begge tilfælde også et fravær af længere varighed betragtes som midlertidigt, når særlige grunde taler derfor. Således kan der tages hensyn til varigheden af pågældendes samlede ophold i opholdslandet og grunden til fraværet.

Perioder af midlertidigt fravær medregnes ikke som opholdsperioder.

5. Ved den i kapitel VIII omhandlede varige hjælp til trængende forstås hjælp, som både opholdslandets og hjemlandets myndigheder mener vil blive nødvendig mindst et helt år regnet fra hjælpens begyndelse, eller som faktisk har været nødvendig i mindst 1 år. Midlertidige afbrydelser, d. v. s. afbrydelser på under 90 dage, ændrer dog ikke hjælpens karakter som varig. Al anden hjælp, som ydes til trængende, betragtes som midlertidig.

Dersom hjælpen består i huslejahjælp, anses den som påbegyndt fra og med tidspunktet for lejeperiodens begyndelse.

6. For Norges vedkommende bemærkes:

a) at den pension, som i henhold til norsk lovgivning om alderspension ydes en enke eller enkemand efter en alderspensionist, anses som en ydelse efter artikel 3,

b) at statsborgere fra de andre kontraherende lande i tjeneste på norske skibe i udenrigsfart kun omfattes af den norske lovgivning om sygeforsikring, ar-

53 leysistryggingar og lifeyristryggingar sjó-
9. apríl manna, að þeir hafi fasta búsetu í Noregi.

C. Til skýringar á því, hve viðtækur þessi samningur er við undirritun hans, hafa samningsrikin gefið upp, að eftirtaldar greiðslur falli undir samninginn:

Á ÍSLANDI:

I. Greiðslur vegna skertrar starfshæfni, til eftirlifenda og vegna elli.

Greiðslur vegna skertrar starfshæfni samkvæmt lögum nr. 50/1946 um almannatryggingar og viðaukalögum nr. 116/1954:

Örorkulífeyrir samkvæmt 18. og 19. grein almannatryggingalaganna sbr. 5. og 29. gr. viðaukalaganna, sbr. enn fremur 1. bráðabirgðaákvæði almannatryggingalaganna og 40. gr. og bráðabirgðaákvæði viðaukalaganna.

Barnalífeyrir samkvæmt 20. og 22. gr. og 1. bráðabirgðaákvæði almannatryggingalaganna, sbr. enn fremur 5., 29. og 40. grein viðaukalaganna.

Greiðslur til maka samkvæmt 38. grein almannatryggingalaganna, sbr. 5. og 29. grein viðaukalaganna.

Viðbótarlífeyrir samkvæmt 17. grein almannatryggingalaganna.

Sjúkrasamlagsiðgjöld samkvæmt 6. tölulið 24. greinar viðaukalaganna.

Styrkur til öryrkja samkvæmt 3. bráðabirgðaákvæði almannatryggingalaganna.

Greiðslur samkvæmt lögum nr. 78/1936, 1. gr. 3. mgr. og 6. gr. 4. mgr., sbr. 8. gr. (gervilimir).

Greiðslur til eftirlifenda samkvæmt lögum nr. 50/1946 og lögum nr. 116/1954:

Bætur til ekkna samkvæmt 35. og 37. grein almannatryggingalaganna sbr. 5. og 29. grein viðaukalaganna.

Ekkjulífeyrir samkvæmt 36. og 37. grein almannatryggingalaganna sbr. 18. og 29. grein viðaukalaganna.

Greiðslur vegna elli samkvæmt lögum nr. 50/1946 og lögum nr. 116/1954:

Ellilífeyrir samkvæmt 15. grein og 1. bráðabirgðaákvæði almannatryggingalag-

bejðsløshedsforsikring og pensionsforsikring for sømænd, såfremt vedkommende har fast bopæl i Norge.

C. Til belysning af konventionens omfang på tidspunktet for dens undertegnelse har landene angivet nedennævnte ydelser som faldende ind under konventionen:

FOR DANMARK:

I. Ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende og ved alderdom.

Invaliderente og aldersrente med tillæg — herunder børnetillæg — i henhold til lov af 20. maj 1933 om folkeforsikring eller lovene af 31. marts 1949 for Færøerne om henholdsvis invaliderente og aldersrente.

Bistands- og plejeydelser i henhold til folkeforsikringslovens § 62.

Lægehjælp, kur og pleje til rentemodtagere i henhold til folkeforsikringslovens § 79, den færøske invaliderentelovs § 28 eller den færøske aldersrentelovs § 6, stk. 3.

Foranstaltninger i henhold til folkeforsikringslovens § 60 eller den færøske invaliderentelovs § 21.

Hjælp til kronisk syge i henhold til lov af 20. maj 1933 om offentlig forsorg, §§ 247—249.

Adgang til optagelse i alderdomshjem i henhold til folkeforsikringslovens § 54 eller den færøske aldersrentelovs § 13.

Huslejetilskud til rentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge i henhold til lov af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte, kap. X og XI.

II. Ydelser ved sygdom.

Ydelser i henhold til lov af 20. maj 1933 om folkeforsikring, afsnit I, eller anordning af 21. februar 1930 om anerkendte sygekasser på Færøerne.

III. Ydelser ved ulykkestilfælde og ved erhvervssygdomme.

Ydelser i henhold til lov af 20. maj 1933 om ulykkesforsikring eller anordning af

anna, sbr. 5., 29. og 40 gr. og bráðabirgða-ákvæði viðaukalaganna.

Barnalífeyrir samkvæmt 20. og 21. grein og 1. bráðabirgðaákvæði almannatryggingalaganna sbr. 5., 29. og 40. grein viðaukalaganna.

Bætur til maka samkvæmt 38. grein almannatryggingalaganna, sbr. 5. og 29. grein viðaukalaganna.

Hækkun ellilífeyris vegna frestunar á töku hans samkvæmt 16. grein almannatryggingalaganna, sbr. 41. grein viðaukalaganna.

Viðbótarlífeyrir til ellilífeyrisþega samkvæmt 17. grein almannatryggingalaganna.

Sjúkrasamlagsiðgjöld samkvæmt 6. tölul. 24. greinar viðaukalaganna.

II. Greiðslur vegna veikinda.

Læknishjálp, lyf, sjúkrahúsvist o. fl. samkvæmt lögum nr. 104/1943 um alþýðutryggingar, III. kafli, 32—41. grein, og viðaukalögum nr. 116/1954, 23.—25. grein.

Sjúkrabætur samkvæmt lögum nr. 50/1946 um almannatryggingar, 39.—44. gr. sbr. viðaukalög nr. 116 1954, 5., 13. — 17. og 29. grein.

III. Greiðslur vegna slysa og atvinnusjúkdóma.

Greiðslur samkvæmt lögum nr. 50/1946 um almannatryggingar og viðaukalögum nr. 116/1954:

Sjúkrahjálp vegna slysa við vinnu samkvæmt slysatryggingalögum, 51. gr. sbr. 85. gr. síðasta málsgrein.

Dagpeningar vegna slysa samkvæmt 51.—55. grein almannatryggingalaganna, sbr. 18. og 29. gr. viðaukalaganna.

Kaup eða aflahlutur lögskráðra sjómannanna samkvæmt 20. gr. viðaukalaganna.

Örorkulífeyrir samkvæmt almannatryggingalögunum, 56. sbr. 57. grein og 18., 21. og 29. grein viðaukalaganna.

Dánarbætur til eftirlifandi maka, barna, foreldra o. fl. samkvæmt 57. og 58. grein almannatryggingalaganna og 18. og 29. gr. viðaukalaganna.

29. marts 1939 for Færøerne om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. 53

9. april

Ydelser i henhold til love bekendtgørelse af 18. marts 1948 om krigsulykkesforsikring for søfarende eller anordning af 8. november 1939 for Færøerne om krigsulykkesforsikring for søfarende.

Ydelser i henhold til lov af 27. marts 1934 om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige.

IV. Ydelser ved arbejdsløshed.

Ydelser i henhold til lov af 23. juni 1932 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring.

V. Ydelser ved svangerskab og fødsel.

Ydelser i henhold til lov af 15. marts 1939 om mødrehjælpsinstitutioner.

Ydelser i henhold til lov af 31. marts 1937 om bekæmpelse af sygelighed og dødelighed blandt børn i de første leveår.

Ydelser i henhold til lov af 1. oktober 1945 om svangerskabshyggejæne.

Ydelser i henhold til lov af 30. april 1946 om lægeundersøgelse af børn.

Ydelser i medfør af lov af 4. juli 1946 om mælkehjælp.

VI. Børnebidrag.

Bidrag til børn af enker og enkemænd m. fl. samt til forældreløse børn i henhold til lov af 20. maj 1933 om offentlig forsorg, kap. XVI, eller anordning af 18. marts 1949 for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. m., kap. II.

Understøttelse i henhold til forsorgslovens § 235 A.

VII. Forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag.

Forskud på bidrag i henhold til lov af 20. maj 1933 om offentlig forsorg, kap. XV, samt §§ 235, 236 og 237 eller anordning af 18. marts 1949 for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. m., kap. I og III.

- 53** Aukagreiðslur vegna dauða lögskráðra
9. apríl sjómanna samkvæmt 19. og 29. gr. viðaukalaganna.

V. Greiðslur vegna meðgöngu og barnsburðar.

Greiðslur vegna barnsburðar samkvæmt 34. grein laga nr. 50/1946 um almannatryggingar og 12. og 29. grein viðaukalaganna nr. 116/1954.

Greiðslur vegna barnsburðar eða dvöl á sjúkrahúsi eða fæðingarstofnun samkvæmt lögum nr. 104/1943 um almannatryggingar, 33. gr. 4. tölul.

VI. Barnastyrkir.

Greiðslur samkvæmt lögum nr. 50/1946 um almannatryggingar og viðaukalögum nr. 116/1954:

Fjölskyldubætur samkvæmt 30.—33. grein almannatryggingalaganna og 11. gr. sbr. 5., 10. og 29. gr. viðaukalaganna.

Mæðralaun samkvæmt 11. gr. sbr. 5. og 29. grein viðaukalaganna.

Barnalífeyrir samkvæmt 20. og 23. gr. og 1. bráðabirgðaákvæði almannatryggingalaganna, sbr. 5., 7., 29. og 40. grein viðaukalaganna.

Barnalífeyrir til munaðarlausra barna samkvæmt 20. og 24. gr. almannatryggingalaganna sbr. 5. og 29. gr. viðaukalaganna.

Barnalífeyrir vegna barna manna, sem dvelja í fangelsi eða hafa hlaupizt á brott, samkv. 20., 26. og 29. gr. almannatryggingalaganna sbr. 5. og 29. gr. viðaukalaganna.

VII. Fyrirframgreiðsla meðlaga.

Meðlagsgreiðslur vegna barna ógiftra kvenna og fráskilinna samkvæmt 20., 27. og 28. gr. almannatryggingalaganna, sbr. 5., 6., 8. og 29. gr. viðaukalaganna.

VIII. Hjálp til bágstaddra.

Hjálp samkvæmt framfærslulögum nr. 80/1947.

VIII. Hjælp til trængende.

Hjælp i henhold til lov af 20. maj 1933 om offentlig forsorg, bortset fra hjælp til børn i henhold til § 130, stk. 1, nr. 1, afsnit III samt §§ 235—237 og 247—249.

Hjælp i henhold til lov af 10. april 1895 om fattigvæsenet på Færøerne.

Hjælp i henhold til anordning af 25. februar 1914 for Færøerne om hjælpeskasser.

Vederlagsfri behandling i henhold til anordning af 1. april 1921 for Færøerne om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse.

FOR FINLAND:

I. Ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende og ved alderdom.

Aldersdomspension i henhold til lov af 31. maj 1937 om folkepensionering samt tillægspension inklusive børnetillæg i henhold til §§ 41 og 42 i loven om folkepensionering.

Præmierestitution til en afdød forsikrets efterlevende i henhold til § 39 i nævnte lov.

Aldersdomsunderstøttelse i henhold til lov af 15. februar 1952 om aldersdomsunderstøttelse.

Pension på grund af arbejdsudygtighed i henhold til lov af 31. maj 1937 om folkepensionering samt den i § 51 i nævnte lov omhandlede sygehjælp og erhvervsuddannelse samt tildeling af arbejdsredskaber og øvrige hjælpemidler.

Understøttelse i henhold til lov af 4. februar 1955 om invaliditetsunderstøttelse.

Invaliddeforsorg i henhold til lov af 30. december 1946 om invaliddeforsorg.

Invalidpenge i henhold til lov af 14. juni 1951 om invalidpenge.

II. Ydelser ved sygdom.

Sygehjælp fra de i lov af 19. juni 1942 om understøttelseskasser omhandlede kasser i henhold til vedtægterne for vedkommende kasser.

Í DANMÖRKU:

I. Greiðslur vegna skertrar starfshæfni, til eftirlifenda og vegna elli.

Örorkulífeyrir og ellilífeyrir með upp-bótum — þ. á m. greiðslur vegna barna — samkvæmt lögum frá 20. maí 1933 um almannatryggingar, eða lögum frá 31. marz 1949 fyrir Færeyjar um örorkulífeyri og um ellilífeyri.

Aðstoð og hjúkrun samkvæmt 62. gr. almannatryggingalaganna.

Læknishjálp og hjúkrun fyrir lífeyrisþega samkv. 79. grein almannatryggingalaganna, 28. gr. færeysku örorkulífeyrislaganna eða 3. málsg. 6. gr. í færeysku ellilífeyrislögunum.

Ráðstafanir samkvæmt 60. grein almannatryggingalaganna eða 21. grein færeysku örorkulífeyrislaganna.

Hjálp til handa langvarandi sjúklingum samkvæmt 247.—249. gr. framfærslulaga frá 20. maí 1933.

Kostur á vist á elliheimili samkvæmt 54. grein almannatryggingalaganna eða 13. gr. færeysku ellilífeyrislaganna.

Húsaleigustyrkur til lífeyrisþega og þeirra er njóta hjálpar vegna langvinnra veikinda samkvæmt X. og XI. kafla laga frá 14. apríl 1955 um húsbyggingar með opinberri aðstoð.

II. Greiðslur vegna veikinda.

Greiðslur samkvæmt I. hluta laga frá 20. maí 1933 um almannatryggingar eða tilskipun frá 21. febrúar 1930 um viðurkennd sjúkrasamlög í Færeyjum.

III. Greiðslur vegna slysa og atvinnusjúkdóma.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 20. maí 1933 um slysatryggingar, eða tilskipun fyrir Færeyjar frá 29. marz 1939 um tryggingu gegn afleiðingum slysa.

Greiðslur samkvæmt auglýsingu frá 18. marz 1948 um stríðsslysatryggingu sjómanna eða tilskipun fyrir Færeyjar frá 8. nóvember 1939 um stríðsslysatryggingu sjómanna.

III. Ydelser ved ulykkestilfælde og ved 53 erhvervssygdomme.

9. apríl

Erstatning i henhold til:

Lov af 20. august 1948 om ulykkesforsikring.

Forordning af 10. december 1948 om erstatning for ulykkestilfælde ved undervisning.

Forordning af 10. december 1948 om visse skader, der erstattes som ulykkestilfælde under arbejde.

Lov af 12. maj 1939 om erhvervssygdomme.

Lov af 22. maj 1942 om erstatning for ulykkestilfælde i visse tilfælde af frivilligt arbejde.

Lov af 12. april 1935 om erstatning for ulykkestilfælde ved redning af menneskeliv.

Brandloven af 22. juni 1933 § 47.

Lov af 30. december 1946 om erstatning ved ulykkestilfælde til personer, som er anbragt i specielle straffe-, forsørgelses- og plejeanstalter.

Lov af 6. oktober 1939 om ulykkesforsikring af personer i søtjeneste i krigstid.

Lov af 28. maj 1948 om skade pådraget under militærtjeneste.

IV. Ydelser ved arbejdsløshed.

Understøttelse fra arbejdsløsheds-kasser, som henhører under lov af 23. marts 1934 om arbejdsløsheds-kasser, der har ret til statsunderstøttelse, ifølge kassens vedtægter.

V. Ydelser ved svangerskab og fødsel.

Bidrag i henhold til lov af 13. juni 1941 om moderskabsunderstøttelse.

Moderskabshjælp i henhold til lov af 31. marts 1944 om kommunale jorde-mødre.

Oplysning, rådgivning og hjælp, som gives på kommunale rådgivningskontorer i henhold til lov af 31. marts 1944 om kommunale rådgivningskontorer for mødre- og børneforsorg.

53 Greiðslur samkvæmt lögum frá 27. apríl marz 1934 um örorkulífeyri o. fl. til slasaðra manna er gegna herskyldu.

IV. Greiðslur vegna atvinnuleysis.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 23. júní 1932 um vinnumiðlun og atvinnuleysistryggingar.

V. Greiðslur vegna meðgöngu og barnsurðar.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 15. marz 1939 um mæðrahjálparstöðvar.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 31. marz 1937 um baráttu gegn vanheilsu og dauða ungbarna.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 1. október 1945 um heilsuvernd barnshafandi kvenna.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 30. apríl 1946 um læknisrannsókn á börnum.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 4. júlí 1946 um mjólkurgjafir.

VI. Barnastyrkir.

Styrkir til barna ekkna, ekkla o. fl. samkvæmt XVI. kafla framfærslulaga frá 20. maí 1933 eða II. kafla tilskipunar fyrir Færeyjar 18. marz 1949 um barnastyrki til einstæðra framfærenda o. fl.

Aðstoð samkvæmt 235. gr. A í framfærslulögunum.

VII. Fyrirframgreiðsla meðlaga.

Fyrirframgreiðsla meðlaga samkvæmt XV. kafla og 235., 236. og 237. grein framfærslulaga frá 20. maí 1933, eða I. og III. kafla tilskipunar fyrir Færeyjar frá 18. marz 1949 um barnastyrki til einstæðra framfærenda o. fl.

VIII. Hjálp til bágstaddra.

Hjálp samkvæmt framfærslulögum frá 20. maí 1933 að undanskilinni hjálp til barna samkvæmt 130. gr. 1. mgr. nr. 1, þriðja hluta, svo og 235.—237. greinum og 247.—249. greinum.

VI. Børnebidrag.

Bidrag i henhold til lov af 22. juli 1948 om børnebidrag.

Bidrag i henhold til lov af 30. april 1943 om familiebidrag.

VIII. Hjælp til trængende.

Forsorgshjælp i henhold til lov af 1. juni 1922 om fattigforsørgelse.

FOR ISLAND:

I. Ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende og ved alderdom.

Ydelser ved nedsat erhvervsevne i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring og tillægslov nr. 116/1954:

Invaliderente i henhold til folkeforsikringslovens art. 18 og 19 og tillægslovens art. 5 og 29, jfr. folkeforsikringsloven, provisorisk bestemmelse 1 og tillægslovens art. 40 samt provisorisk bestemmelse.

Børnerente i henhold til folkeforsikringslovens art. 20 og 22 og provisorisk bestemmelse 1, jfr. tillægslovens art. 5, 29 og 40.

Ydelser til ægtefælle i henhold til folkeforsikringslovens art. 38, jfr. tillægslovens art. 5 og 29.

Hjælpelethedstillæg i henhold til folkeforsikringslovens art. 17.

Sygekassekontingent i henhold til tillægslovens art. 24, nr. 6.

Særlig understøttelse til invalider i henhold til folkeforsikringsloven, provisorisk bestemmelse 3.

Ydelser i henhold til lov nr. 78/1936 § 1, stk. 3, og § 6, stk. 4, jfr. § 8 (proteser).

Ydelser til efterlevende i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring og tillægslov nr. 116/1954:

Ydelser til enker i henhold til folkeforsikringslovens art. 35 og 37, jfr. tillægslovens art. 5 og 29.

Enkepension i henhold til folkeforsikringslovens art. 36 og 37, jfr. tillægslovens art. 18 og 29 (indtægtsregulering).

Hjálp samkvæmt lögum frá 10. apríl 1895 um fátækrahjálpi í Færeyjum.

Hjálp samkvæmt tilskipun fyrir Færeyjar frá 25. febrúar 1914 um hjálpar-sjóði.

Ókeypis hjúkrun samkvæmt tilskipun fyrir Færeyjar frá 1. apríl 1921 um ráð-stafanir til útrýmingar berklaveiki.

Í FINNLANDI:

I. Greiðslur vegna skertrar starfshæfni, til eftirlifenda og vegna elli.

Ellilífeyrir samkvæmt lögum frá 31. maí 1937 um almannalífeyri ásamt við-bótarlífeyri, þar með taldar greiðslur vegna barna samkvæmt 41. og 42. gr. laga um almannalífeyri.

Endurgreiðsla iðgjalda látins tryggðs manns til eftirlifenda hans samkvæmt 39. gr. nefndra laga.

Ellistyrkur samkvæmt lögum frá 15. febrúar 1952 um ellistyrk.

Örorkulífeyrir samkvæmt lögum frá 31. maí 1937 um almannalífeyri svo og sjúkrhjálpi, starfskennsla og veiting verkfæra og annarra hjálpartækja, sem um getur í 51. gr. nefndra laga.

Styrkur samkvæmt lögum frá 4. febrúar 1955 um örorkustyrk.

Framfærsla öryrkja samkvæmt lögum frá 30. desember 1946 um framfærslu til öryrkja.

Öryrkjafé samkvæmt lögum frá 14. júní 1951 um öryrkjafé.

II. Greiðslur vegna veikinda.

Sjúkrahjálpi frá sjóðum þeim, sem fjallað er um í lögum frá 19. júní 1942 um styrktarsjóði, samkvæmt samþykktum þeirra sjóða.

III. Greiðslur vegna slysa og atvinnusjúkdóma.

Bætur í samræmi við:

Lög frá 20. ágúst 1948 um slysatryggingar.

Tilskipun frá 10. desember 1948 um bætur fyrir slys við kennslu.

Ydelser ved alderdom i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring og tillægslov nr. 116/1954: 9. april

Aldersrente i henhold til folkeforsikringslovens art. 15 og provisorisk bestemmelse 1, jfr. tillægslovens art. 5, 29 og 40 samt provisorisk bestemmelse.

Børnerente i henhold til folkeforsikringslovens art. 20 og 21 og provisorisk bestemmelse 1, jfr. tillægslovens art. 5, 29 og 40.

Ydelser til ægtefælle i henhold til folkeforsikringslovens art. 38, jfr. tillægslovens art. 5 og 29.

Forhøjelse af aldersrente på grund af udsættelse af rentemodtagelse i henhold til folkeforsikringslovens art. 16, jfr. tillægslovens art. 41.

Hjælpeløshedstillæg for aldersrente-modtagere i henhold til folkeforsikringslovens art. 17.

Sygekassekontingent i henhold til tillægslovens art. 24, nr. 6.

II. Ydelser ved sygdom.

Lægehjælp, medicin, sygehusbehandling m. v. i henhold til lov nr. 104/1943 om socialforsikring kap. III, art. 32—41, og tillægslov nr. 116/1954 art. 23—25.

Sygedagpenge i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring art. 39—44, jfr. tillægslov nr. 116/1954 art. 5, 13—17 og 29.

III. Ydelser ved ulykkestilfælde og erhvervssygdomme.

Ydelser i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring og tillægslov nr. 116/1954:

Sygehjælp ved ulykkestilfælde under arbejde i henhold til folkeforsikringslovens art. 51, jfr. art. 85, sidste stk.

Dagpenge ved ulykkestilfælde i henhold til folkeforsikringslovens art. 51—55, jfr. tillægslovens art. 18 og 29.

Lønning eller fangstandel til påmønstrede sømænd og fiskere i henhold til tillægslovens art. 20.

Invaliderente i henhold til folkeforsikringslovens art. 56, jfr. art. 57, og tillægslovens art. 18, 21 og 29.

53 Tilskipun frá 10. desember 1948 um tiltekið tjón, sem bætt er eins og slys við vinnu.

Lög frá 12. maí 1939 um atvinnusjúkdóma.

Lög frá 22. maí 1942 um bætur fyrir slys við frjálsa vinnu í einstökum tilfellum.

Lög frá 12. apríl 1935 um bætur fyrir slys við björgun úr lífsháska.

47. gr. brunalaga frá 22. júní 1933.

Lög frá 30. desember 1946 um slysa-bætur til manna, sem dvelja á sérstökum hegningar-, framfærslu- eða hjúkrunarstofnunum.

Lög frá 6. október 1939 um slysatryggingu sjómanna á styrjaldartímum.

Lög frá 28. maí 1948 um slys í herþjónustu.

IV. Greiðslur vegna atvinnuleysis.

Styrkur frá atvinnuleysissjóðum, sem falla undir lög frá 23. marz 1934 um atvinnuleysissjóði, sem eiga rétt á ríkisstyrk, eftir því sem ákveðið er í samþykktum hvers sjóðs.

V. Greiðslur vegna meðgöngu og barnsburðar.

Styrkur samkvæmt lögum frá 13. júní 1941 um aðstoð til mæðra.

Fæðingarhjálp samkvæmt lögum frá 31. marz 1944 um ljósmæður sveitarfélaga.

Upplýsingar, leiðbeiningar og hjálpar, sem ráðgefandi skrifstofur sveitarfélaga veita samkvæmt lögum frá 31. marz 1944 um ráðgefandi skrifstofur sveitarfélaga fyrir mæðra- og barnahjálpar.

VI. Barnastyrkir.

Styrkur samkvæmt lögum frá 22. júlí 1948 um barnastyrki.

Styrkur samkvæmt lögum frá 30. apríl 1943 um fjölskyldustyrki.

VIII. Hjálpar til bágstaddra.

Framfærsluhjálpar samkvæmt lögum frá 1. júní 1922 um fátækrahjálpar.

Ydelser på grund af dødsfald til efterlevende ægtefælle, børn, forældre m. fl. i henhold til folkeforsikringslovens art. 57 og 58 og tillægslovens art. 18 og 29.

Tillægsydelse ved påmønstrede sømænds og fiskeres dødsfald i henhold til tillægslovens art. 19 og 29.

V. Ydelser ved svangerskab og fødsel.

Ydelser ved fødsel i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring, art. 34, og tillægslov nr. 116/1954, art. 12 og 29.

Ydelser ved fødsel eller ophold på sygehus eller fødeklinik i henhold til lov nr. 104/1943 om socialforsikring, art. 33, nr. 4.

VI. Børnebidrag.

Ydelser i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring og tillægslov nr. 116/1954:

Almindelige børnebidrag i henhold til folkeforsikringslovens art. 30—33 og tillægslovens art. 11, jfr. art. 5, 10 og 29.

Ydelser til enlige mødre i henhold til tillægslovens art. 11, jfr. art. 5 og 29.

Børnerente i henhold til folkeforsikringslovens art. 20 og 23 og provisorisk bestemmelse 1, jfr. tillægslovens art. 5, 7, 29 og 40.

Børnebidrag til forældreløse børn i henhold til folkeforsikringslovens art. 20 og 24, jfr. tillægslovens art. 5 og 29.

Børnerente til børn af personer, der opholder sig i fængsel eller har forladt hjemmet, i henhold til folkeforsikringslovens art. 20, 26 og 29, jfr. tillægslovens art. 5 og 29.

VII. Forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag.

Bidragforskud til ugifte mødres og fraskilte kvinders børn i henhold til lov nr. 50/1946 om folkeforsikring, art. 20, 27 og 28, jfr. tillægslov nr. 116/1954 art. 5, 6, 8 og 29.

VIII. Hjælpar til trængende.

Hjælpar i henhold til lov nr. 80/1947 om offentlig forsorg.

Í NOREGI:

I. Greiðslur vegna skertrar starfshæfni, til eftirlifenda og vegna elli.

Greiðslur samkvæmt eftirtöldum lögum:

Lög frá 19. júní 1936 um fatlaða.

Lög frá 16. júlí 1936 um ellilífeyri.

Tímabundin lög frá 16. júlí 1936 um hjálp til blindra og fatlaðra.

Lög frá 3. desember 1948 um lífeyristryggingar sjómanna.

Lög frá 30. júní 1950 um lífeyristryggingar fyrir verkamenn hjá ríkinu.

Lög um lífeyristryggingar fyrir skógarhöggsmenn.

Starfskennsla og endurbjálfun þeirra, sem eru vinnufærir að nokkru leyti, við stofnanir, sem kostaðar eru af ríkinu að einhverju eða öllu leyti.

II. Greiðslur vegna veikinda.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 6. júní 1930 um sjúkratryggingar.

III. Greiðslur vegna slysa og atvinnusjúkdóma.

Greiðslur samkvæmt eftirtöldum lögum:

Lög frá 10. desember 1920 um slysatryggingar fiskimanna.

Lög frá 24. júní 1931 um slysatryggingar iðnverkamanna o. fl.

Lög frá 24. júní 1931 um slysatryggingu sjómanna.

Lög frá 13. desember 1946 um stríðslífeyri fyrir hermenn.

Lög frá 13. desember 1946 um stríðslífeyri fyrir heimavarnaliðsmenn og óbreytta borgara.

Lög frá 27. júní 1947 um slysatryggingar verkamanna við norsk fyrirtæki á Svalbarða.

Lög frá 19. júní 1953 um örorkulífeyri hermanna.

Lög frá 17. júlí 1953 um landvarnir.

Lög frá 26. nóvember 1954 um greiðslur vegna stríðstjóns á mönnum.

FOR NORGE:

53

9. apríl

I. Ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende og ved alderdom.

Ydelser i henhold til:

Lov af 19. juni 1936 om vanføre.

Lov af 16. juli 1936 om alderspension.

Midlertidig lov af 16. juli 1936 om hjælp til blinde og vanføre.

Lov af 3. december 1948 om pensionsforsikring for sømænd.

Lov af 30. juni 1950 om pensionsforsikring for statens arbejdere.

Lov af 3. december 1951 om pensionsforsikring for skovarbejdere.

Erhvervsoplæring og omskoling af delvis arbejdsføre ved institutioner, som helt eller delvis finansieres af staten.

II. Ydelser ved sygdom.

Ydelser i henhold til lov af 6. juni 1930 om sygeforsikring.

III. Ydelser ved ulykkestilfælde og ved erhvervssygdomme.

Ydelser i henhold til:

Lov af 10. december 1920 om ulykkesforsikring for fiskere.

Lov af 24. juni 1931 om ulykkesforsikring for industriarbejdere m. v.

Lov af 24. juni 1931 om ulykkesforsikring for sømænd.

Lov af 13. december 1946 om krigspensionering for militærpersoner.

Lov af 13. december 1946 om krigspensionering for hjemmestyrkepersonel og civilpersoner.

Lov af 27. juni 1947 om ulykkesforsikring for arbejdere ved norske virksomheder på Svalbard.

Lov af 19. juni 1953 om invaliderente til militærpersoner.

Lov af 17. juli 1953 om civilforsvaret.

Lov af 26. november 1954 om ydelser ved krigsskade på person.

IV. Ydelser ved arbejdsløshed.

Ydelser i henhold til lov af 24. juni 1938 om forsikring mod arbejdsløshed.

53 IV. Greiðslur vegna atvinnuleysis.

9. apríl Greiðslur samkvæmt lögum frá 24. júní 1938 um atvinnuleysistryggingar.

V. Greiðslur vegna meðgöngu og barnsburðar.

Greiðslur samkvæmt eftirtöldum lögum:

Lög frá 10. apríl 1915 um umönnun barna.

Lög frá 6. júní 1930 um sjúkratryggingar.

VI. Barnastyrkir.

Greiðslur samkvæmt lögum frá 24. október 1946 um barnastyrki.

VIII. Hjálp til bágstaddra.

Greiðslur samkvæmt eftirtöldum lögum:

Lög frá 19. maí 1900 um framfærslu.

Lög frá 17. júlí 1953 um barnavernd.

Lög frá 26. febrúar 1932 um áfengisvarnanefnd og meðferð drykkfella, 12. gr.

Í SVÍÐJÓÐ:**I. Greiðslur vegna skertrar starfshæfni, til eftirlifenda og vegna elli.**

Elli-, örorku- og ekkjulífeyrir ásamt sjúkrastyrk svo og viðauka við þessar greiðslur samkvæmt lögum frá 29. júní 1946 um almannalífeyri.

Styrkir til ekkna og ekkla með börn samkvæmt lögum frá 26. júlí 1947.

Ráðstafanir, sem ríkið lætur gera eða styrkir, til varnar gegn örorku svo og fyrirsjá, sem ríkið annast eða styrkir, varðandi vinnu eða örorku þar með talin framfærsla heyrnarlausra og blindra.

II. Greiðslur vegna veikinda.

Sjúkrahjálpi samkvæmt lögum frá 3. janúar 1947 um almennar sjúkratryggingar.

Lyf samkvæmt tilskipun frá 4. júní 1954 um ókeypis eða ódýr lyf.

V. Ydelser ved svangerskab og fødsel.

Ydelser i henhold til:

Lov af 10. april 1915 om forsorg for børn.

Lov af 6. juni 1930 om sygeforsikring.

VI. Børnebidrag.

Ydelser i henhold til lov af 24. oktober 1946 om børnebidrag.

VIII. Hjælp til trængende.

Ydelser i henhold til:

Lov af 19. maj 1900 om forsorgsvæsenet.

Lov af 17. juli 1953 om børneværn.

Lov af 26. februar 1932 om ædruelighedsnavn og behandling af drikfældige § 12.

FOR SVERIGE:**I. Ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende og ved alderdom.**

Alders-, invalide- og enkepension samt sygebidrag tillige med tillæg til disse ydelser i henhold til lov af 29. juni 1946 om folkepensionering.

Bidrag til enker og enkemænd med børn i henhold til lov af 26. juli 1947

Foranstaltninger indenfor den statslige og statsunderstøttede invaliditetsforebyggende virksomhed samt statslig og statsunderstøttet arbejds- og vanføreforsorg, deri indbefattet forsorg for døde og blinde.

II. Ydelser ved sygdom.

Sygehjælp i henhold til lov af 3. januar 1947 om almindelig sygeforsikring.

Lægemedler i henhold til forordning af 4. juni 1954 om vederlagsfrie eller billige lægemedler.

III. Ydelser ved ulykkestilfælde og ved erhvervssygdomme.

Erstatning i henhold til:

Lov af 14. maj 1954 om ulykkesforsikring.

Lov af 14. maj 1954 om krigsforsikring for sømænd m. fl.

III. Greiðslur vegna slysa eða atvinnusjúkdóma.

Bætur samkvæmt eftirtöldum ákvæðum:

Lög frá 14. maí 1954 um slysstryggingar.

Lög frá 14. maí 1954 um stríðstryggingar sjómanna o. fl.

Tilskipun frá 14. maí 1954 um bætur af opinberu fé fyrir slys, sem sjómenn o. fl. verða fyrir af völdum hernaðaraðgerða.

Tilskipun frá 14. maí 1954 um bætur af opinberu fé fyrir tjón, sem fiskimenn verða fyrir af völdum hernaðaraðgerða.

Tilskipun frá 14. maí 1954 um bætur vegna líkamstjóns, sem menn verða fyrir á stofnunum o. fl.

Tilskipun um bætur fyrir hernaðaraðgerðir frá 2. júní 1950.

Tilskipun frá 14. maí 1954 um bætur vegna líkamstjóns við störf við landvarnir.

Auglýsing frá 26. maí 1954 um bætur vegna líkamstjóns, er orðið hefur við slökkvistörf o. fl.

IV. Greiðslur vegna atvinnuleysis.

Greiðslur samkvæmt tilskipun frá 15. júní 1934 um viðurkennda atvinnuleysis-sjóði.

Fjárstyrkir samkvæmt auglýsingu frá 27. maí 1949 um tilteknar aðgerðir gegn atvinnuleysi, sem ríkið framkvæmir eða styrkir.

Greiðslur samkvæmt auglýsingu frá 29. júní 1945 um verknámskeið fyrir atvinnulausa.

V. Greiðslur vegna meðgöngu og barnsburðar.

Fæðingarhjálp samkvæmt lögum frá 21. maí 1954 um fæðingarhjálp.

Mæðrahjálp samkvæmt tilskipun frá 11. júní 1937 um mæðrahjálp.

Greiðslur samkvæmt auglýsingu frá 15. júní 1944 um ríkisframlög til verndar mæðrum og börnum.

Lyf samkvæmt auglýsingu frá 22. júní 1939 um ókeypis afhendingu varnarlyfja til ákveðinna kvenna og barna.

Forordning af 14. maj 1954 om erstatning af statsmidler ved ulykkestilfælde, som på grund af krigsforanstaltninger rammer sømænd m. fl. 53 9. april

Forordning af 14. maj 1954 om erstatning af statsmidler ved ulykkestilfælde, som på grund af krigsforanstaltninger rammer fiskere.

Forordning af 14. maj 1954 om erstatning i anledning af legemsskade, pådraget under ophold på anstalt m. m.

Militærerstatningsforordningen af 2. juni 1950.

Forordning af 14. maj 1954 om erstatning i anledning af legemsskade, pådraget under virksomhed i civilforsvaret.

Kundgørelse af 26. maj 1954 om erstatning i anledning af legemsskade, pådraget under virksomhed ved brandslukning m. m.

IV. Ydelser ved arbejdsløshed.

Ydelser i henhold til forordning af 15. juni 1934 om anerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Kontantunderstøttelse i henhold til kundgørelse af 27. maj 1949 om visse statslige og statsunderstøttede foranstaltninger ved arbejdsløshed.

Ydelser i henhold til kundgørelse af 29. juni 1945 om erhvervsuddannelseskurser for arbejdsløse.

V. Ydelser ved svangerskab og fødsel.

Moderskabshjælp i henhold til lov av 21. maj 1954 om moderskabshjælp.

Mødrehjælp i henhold til forordning af 11. juni 1937 om mødrehjælp.

Ydelser i henhold til kundgørelse af 15. juni 1944 om statsbidrag til forebyggende mødre- og børneforsorg.

Lægemedler i henhold til kundgørelse af 22. juni 1939 om vederlagsfri udlevering af forebyggende lægemedler til visse kvinder og børn.

Lægemedler i henhold til kundgørelse af 15. juni 1944 om vederlagsfri udlevering af lægemedler til visse kvinder lidende af svangerskabssygdomme.

Ydelser i henhold til kundgørelse af 21. december 1945 om statstilskud til virk-

53 Lyf samkvæmt auglýsingu frá 15. júní 9. apríl 1944 um ókeypis afhendingu lyfja til kvenna, sem þjást af þungunarsjúkdómum.

Greiðslur samkvæmt auglýsingu frá 21. desember 1945 um ríkisframlag til starfsemi, sem miðar að því að veita barnshafandi konum aðstoð og ráðleggingar til varnar fósturláti.

Ljós módúraðstoð samkvæmt tilskipun frá 3. júní 1955 um héraðsljós mæður.

Fæðingarhjálp á stofnunum sem ríkið starfrækir eða styrkir.

Umsjá á vöggustofum eða mæðraheimilum, sem ríkið styrkir.

VI. Barnastyrkir.

Almennir barnastyrkir samkvæmt lögum frá 26. júlí 1947 um almenna barnastyrki.

Sérstakir barnastyrkir samkvæmt lögum frá 26. júlí 1947 um sérstaka styrki til barna ekkna, öryrkja o. fl.

VII. Fyrirframgreiðsla meðlaga.

Fyrirframgreiðsla meðlaga samkvæmt lögum frá 11. júní 1943.

VIII. Hjálp til bágstaddra.

Hjálp samkvæmt lögum frá 14. júní 1918 um fátækraframbærslu.

Hjálp samkvæmt lögum frá 6. júní 1924 um frambærslu barna, 22. gr. a) og b) og 29. gr.

Þessi lokabókun gengur í gildi samtímis ofanefndum samningi og skal hafa sama gildi og ná sama tíma og hann.

Lokabókunina skal varðveita í skjalasafni danska utanríkisráðuneytisins, og skal það senda ríkisstjórnnum allra samningsríkjanna staðfest afrit af henni.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn allra samningsríkjanna undirritað lokabókun þessa.

somhed for støtte og rådgivning til svangre kvinder i abortforebyggende øjemed.

Jordemoderhjælp i henhold til forordning af 3. juni 1955 om distriktsjordemødre.

Fødselshjælp på statsanstalter og statsunderstøttede anstalter.

Forsorg i statsunderstøttede spædbørnehjem eller mødrehjem.

VI. Børnebidrag.

Almindelige børnebidrag i henhold til lov af 26. juli 1947 om almindelige børnebidrag.

Særlige børnebidrag i henhold til lov af 26. juli 1947 om særlige børnebidrag til enkers og invaliders m. fl. børn.

VII. Forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag.

Bidragforskud i henhold til lov af 11. juni 1943.

VIII. Hjælp til trængende.

Hjælp i henhold til lov af 14. juni 1918 om fattigforsorg.

Hjælp i henhold til lov af 6. juni 1924 om børneforsorg § 22 a) og b) samt § 29.

Denne slutprotokol træder i kraft samtidig med ovennevnte konvention og skal have samme virkning og varighed som konventionen.

Slutprotokollen skal være deponeret i det danske udenrigsministeriums arkiv, og bekræftede afskrifter skal af det danske udenrigsministerium tilstilles hver af de kontraherende landes regeringer.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne slutprotokol.

Gert í Kaupmannahöfn í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, en að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland, en hinum fyrir Svíþjóð, hinn 15. september 1955.

Udfærdiget i København i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk således, at der på svensk er udfærdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, den 15. september 1955.

53

9. apríl

Undirskriftir.

L Ö G

54

9. apríl

um breyting á lögum nr. 53 27. júní 1921, um hvíldartíma háseta á íslenzkum botnvörpuskipum, og á lögum nr. 45 7. maí 1928, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Þá er skip er að veiðum með botnvörpu eða á siglingu milli innlendra hafna og fiskimiðanna, skal jafnan skipta sólarhringnum í fjórar sex stunda vökur. Skal eigi nema helmingur háseta skyldur að vinna í einu, en hinn helmingurinn eiga hvíld, og skal hver háseti hafa að minnsta kosti 12 klukkustundir á sólarhring hverjum til hvíldar og matar. Samningar milli sjómannafélaga og útgerðarmanna um lengri vinnutíma en fyrir er mælt í lögum þessum skulu ógildir vera.

2. gr.

4. gr. orðist svo:

Skipstjóri og útgerðarmaður bera sameiginlega ábyrgð á því, að fyrirmælum þessara laga sé fylgt, og varðar ítrekað brot skipstjóra stöðumissi.

3. gr.

Í stað „1000—10000“ í 5. gr. laganna komi: 5000—50000.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 9. apríl 1956.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Steingrímur Steinþórsson.